

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

Brālības jēdziens

200.

Vissvētākais noslēpums tinas ap Brālības jēdzienu. Vislielākā līksme dzīvo apziņā, ka pastāv Zināšanas Sabiedrība. Šāda doma apstiprina, ka kaut kur dzīvo Uzticami Līdzstrādnieki. Atcerēsimies pamatus, kas novedīs pie Brālības.

201.

Asinīm cilvēki mēģinājuši iedzīvināt Brālības savienību. Tie atdeva savu visvērtīgāko vielu, lai tikai sasniegtu Brālības stāvokli. Dzirdēt visas dziesmas par Brālību, nozīmē dzirdēt cilvēces sirds ilgu poēmu. Ja savāktu visas parašas, kas uzkrājušās ap Brālības jēdzienu, tad rastos neparasts aizkustinošs liecinājums par tautu tiekšanos. Varoņdarbi Brālības vārdā parāda, kāda pašreizējā vienmēr ir apvienojusies ar tādā, skaidras sirds izjūtām. Tomēr tieši Brālības jēdziens ir sevišķi sagandēts un pazemots.

202.

Pat labākie Brālības jēdziena papildinājumi to vienīgi pazemojuši un padarījuši grūti sasniedzamu. To saistīja ar brīvību un vienlīdzību, šāda trijotne iztēlojās zemes priekšstatā, citiem vārdiem sakot, tai stāvoklī, kurā nav ne brīvības, ne vienlīdzības.

Visaugstāko brīvību iespējams apzināties Pārzemes Pasaulē, kur likums izprot kā cildenu negrozāmību. Tur arī gara grauda vienlīdzību saprot kā vienīgo devības un izlīdzinājuma mērogu. Parasti zemes brīvības statujas apveltī spārniem vai lapām, kā augstāko sfēru un stāvokļu atgādinājumu.

Par vienlīdzības attēliem pastāv kāds joks, kad kādam skulptoram pasūtīja izgatavot tūksts vienlīdzības statuju, lai ar tām izgreznotu goda ceļu, viņš pagatavoja tikai vienu un lika pēc tās izliet visas citas.

203.

Reti var sarunāties par Brālību. Tieši zemes lielās nežēlības laikos ir neparasti, ka cilvēki it kā norunājuši pazemot tieši šo jēdzienu. Ja Brālības asins apvienības senās parašas izvērtušās par tādu draudu visam cilvēku dzimumam ka pati senatnes atriebība šķiet kā bērnu spēle.

Jūs zināt, ka runāju par to, ko sevišķi nepieciešams nostiprināt.

204.

Ja ļaužu sanāsmē jūs uzrunāsiet vārdiem – Draugi un Līdzstrādnieki, tad vairums jūs uzņems neuzticīgi. Bet ja jūs uzdrīkstēsities tos nosaukt par Brāļiem un Māsām, tad droši vien jūs noraidīs, kā izrunājušus nepiedienīgus apzīmējumus.

Cilvēki dažreiz dibina Brālības, bet šīm ārējām uzpūstām iestādēm nav nekā kopēja ar dižo Brālības jēdzienu. Tā cilvēki sāk vienkopas, sadarbības, dažādus arteļus un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

sadraudzības, bet to pamatā nav pat vienkāršas uzticēšanās. Tātad, šiem pasākumiem sveša pati Brālība, kas ir spēcīga savstarpējas uzticības apvienība.

Varbūt tieši tagad dažas labākās sirdis jau sapņo par tādu iestādījumu radīšanu, kur uzticība būtu stūrakmens. Nevar apgalvot, ka viss jau ir nelāgs, ja cilvēka acs saskata tikai dažas dzirkstošā laikmeta detaļas.

Lai pēc seno simbolu drumstalām novēro pamatjēdzienu vitalitāti. Varbūt tieši tad, kad no zemes redzes viedokļa saskatāma tikai ārdīšana, tai pašā laikā jau dzimst visdaiļākie jēdzieni.

205.

Kad gan runāt par vajadzīgiem jēdzieniem? Tad, kad tos sevišķi pārkāpj. Tieši tad runāsim par tiem, kad cilvēki tos jau uzskata par bezcerīgiem. Kāpēc tieši tagad atgādinām par Brālību? Cilvēki savā izmisumā nāks meklēt lemtās Brālības izkaisītos graudus.

Neapšaubīsim dzīves svārsta svārstīšanos. Izmisums var būt apskaidrības vēstnesis.

206.

Pareizi novērots, ka daži stari sevišķi grūti uztverami, tāpat arī viss cits, kas ar šiem stariem sakarā. Tālab Mēs arī neuzstājam, lai patvarīgi ietekmētu svešu apziņu, ja tā noskaņota citā ritmā. Varmācība nav pārliecināšanas atribūts. Nevar pavēlēt draudzību un vēl jo mazāk Brālību. Šie jēdzieni prasa pašaieliedzību un pamatu izpratni.

Ja Brālības plašais jēdziens novests līdz asinsradniecībai, tad tas nozīmē, ka apziņa kļuvusi nabadzīga. Bieži apziņa tik aprobežota, ka cilvēki vispār neizprot, kāda brālība varētu pastāvēt ārpus asinsradniecības.

Parastās radniecības pakāpes – otrā un trešā auguma radniecība izbeidzas ceturtajā augumā, un tālāk iztēle nesniedzas. Varētu sarakstīt veselās grāmatas par konvencionāliem priekšstatiem, kas izveidojušies ap Brālības jēdzienu.

Dažādos gadsimteņos daudzas tautas uzsvērušas Brālības nozīmi. Brāļa slepkavību uzskatīja par smagu noziegumu. Aiz visa tā varēja saskatīt godbijību pret kādu cilvēku stāvokli. Stingriem līdzekļiem norobežoja kaut ko, kas neietilpa parastajā domāšanā. Prāts noliedza šo kaut ko, bet sirds savās ugunīgajās dzīlēs apstiprināja. Sirds trīsēja Brālības nozīmes daiļuma nojautā. Cilvēce atkal pievērsīsies sirdij un izprātīs Brālības būtību.

Varbūt Brālība pastāv? Varbūt tā, kā Zemes enkurs ietur līdzsvaru? Varbūt cilvēces sapņos tā saglabājusies kā neatvairāma realitāte? Atcerēsimies dažus sapņus un redzējumus, kuros tik spilgti atspoguļojas Brālības mūri un torņi. Iztēle ir tikai atmiņa par īstenību.

Varbūt kāds arī nomodā atceras Čun Torni?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

207.

Visā jāizpaužas Bezrobežības dzirkstelei. Katram jēdzienam jāparedz iespēja attīstīties Bezrobežībā. Var novērot veselas jēdzienu sērijas, kas pakāpeniski seko cita citai. Nevar pārtrūkt draudzība vai sadarbība. Starp tām un Smalko Pasauli jābūt vēl kam, kas vienādi var piederēt abām Pasaulēm. Šis kaut kas ir Brālība.

Nav iespējams nosaukt vēl dižāku jēdzienu, kas vainagotu cilvēku attiecības un atbilstu Smalkās un Ugunīgās Pasaules būtībai. Tālab Brālību sauc par trīskārtīgo. Kā izturīgs tilts tā savieno visas trīs Pasaules. Ir gandrīz neiespējams iedomāties Zemes un Ugunīgās Pasaules saskaršanos, bet Brālības bruņojumā arī tāda saplūsme iespējama.

208.

Neviens nevēlas atrasties ierobežotā laukā, ja tam ņemtu iespēju palūkoties pāri žogam. Vajadzīga kaut maza spraudziņa, lai nojaustu iespēju tuvoties Bezrobežībai. Kaut cilvēku ikdienas dzīvē rastos tāda vienība, kas apkopotu ne tik vien visniecīgāko, bet arī visdižāko.

Varbūt uz katras planētas ir diženu sastapšanos vietas.

209.

Brālība vai sadraudzība – nav iespējams nosacīt krasu robežu. Un tomēr cilvēki vēlas, lai jēdziens nodalītu visai krasī. Bet daudz kas piejaucas no citiem jēdzieniem. Tā sadraudzība ir it kā Brālības sliekšnis, tāpēc jāšargā pieejas Gara Cietoksnim.

210,

Bezrobežībā ir daudz izjūtu, kas nav izsakāmas Zemes vārdiem. Dažas no tām pilda sirdi trīsām, bet šāds sasprindzējums nav ne drausmas, nedz sajūsma. Ir grūti salīdzināt tā cilvēka izjūtu, kas stāv Neizmērojama Bezdibeņa priekšā. Viņš nav izbījis, bet nespēj arī iedrīkstēties. Viņš neredz atbalstu, nezina, ko darīt šādā stāvoklī. Bet laime, ja aiz viņa stāv Brālība visā apzinātībā. Nevajag saprast Brālību kā kaut ko abstraktu. Tā ir šeit cilvēces laimes labā.

211.

Ja jūtas, kas paceļas pašos Brālības augstumos, zemes stāvoklī jau grūti panesamas, tad Brālība tomēr katram, tiekšanās pilnam garam, pilnīgi pieejama. Nevajag spriest sarežģīti, ja protat nevēlēt savam tuvākam to, ko nevēlat paši sev. Tā katrā ikdienā, katrā darbā, katrā nodomā iespējams nostiprināties Brālības atskārsmē.

212.

Kā gan Brāļiem iespējams saskarties? Ja Zemes ķermenī, tad šāda saite būs īslaicīga. Ja Smalkajā ķermenī, tad arī šāda vienotība var būt trausla. Vienīgi Gaismas ķermeņi var savstarpēji apliecināties. Vienīgi zem centra vienvienīgā stara rodama savstarpēja

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.

saprašanās, tālab nepieiesim Brālības jēdzienam pavirši – citādi tas paliks zemes robežās un tam nebūs nozīmes. Vadošais magnēts nav ieslēgts zemes ķermenī, nedz arī smalkajā, bet gara graudā, Gaismā, kas pāri katrai iztēlei. Kas neizprot Brālības augstāko noslēpumu, tam labāk nepazemināt šo jēdzienu. Lai tas vēlreiz gremdējas Smalkajā Pasaulē un iepazīst Augstākās Pasaules mirdzumu. Varbūt tad ceļinieks nonesīs Gaismas dzirksteli savā jaunajā augšupejā? Tāpēc rosinu uzmanīgumu Brālības uztverē.

213.

Palūkosimies, ciktāl pārvietojušās Brālības. Pēc šiem ceļiem var spriest par evolūcijas kustību. Nevajag domāt, ka Brālības steidzīgi aizgājušas Nepieejamās Dzīlēs. Tās tikai koncentrējušas spēkus vietā, kas izturīga kā ģeoloģiski, tā arī garīgi. Var atcerēties, ka vairākās zemēs ir bijuši Brālības centri, bet noliktajam laikam iestājoties, šādi centri sapulcināti vienā Cietoksnī.